

עמ"ת 17764/12/19 - מדינת ישראל נגד עלי ג'בארין

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 17764-12-19 מדינת ישראל נ' ג'בארין(עציר)
תיק חיצוני: 423183/2019
בפני כבוד השופט נאסר ג'השאן
העוררת מדינת ישראל
נגד עלי ג'בארין (עציר)
המשיב

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בחדרה (כבוד השופטת ר' מוהר) מיום 05.12.2019 בגדרה נעצר המשיב בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני בדירה שכורה בשכונת אלגארס בערערה בפיקוח שלושה מפקחים לסירוגין. בית משפט קמא הורה כי כל אחד מן המפקחים יחתום על ערבות צד ג' לקיום התחייבויותיו והורה כי המשיב יחתום על ערבות עצמית להבטחת תנאי המעצר.
2. לבית משפט השלום הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירת החזקת נשק שלא כדין - עבירה לפי סעיף 144 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); החזקת חלק של נשק או תחמושת, בניגוד לסעיף 144 (א) סיפא לחוק העונשין ומעשה פזיזות ורשלנות בחומר נפץ או בכלי ירייה, בניגוד לסעיף 338 (א) (5) לחוק העונשין.
3. על-פי עובדות כתב האישום ביום 30.07.2018 בחוף הים "בננה ביץ" בתל אביב, נגנב אקדח חצי אוטומטי מסוג "גלוק", שבבעלות חברת האבטחה "עמישב" שהיה בחזקת אחד המאבטחים באותה עת (להלן: "**הנשק**"). ביום 01.09.2019 החזיק המשיב את הנשק בביתו בישוב אום-אלפחם כשהוא טעון במחסנית מלאה ובה 19 כדורים. באותו יום, אפשר המשיב לא.ג. בנו התינוק של המשיב, בן שנה וחמישה חודשים, לשחק עם הנשק במיטתו, כשהוא טעון בכדורים במחסנית ובה כדורים, ובהמשך לשחק בנשק כאשר הכדורים פזורים סביבו, כאשר "משחק" זה מתועד באמצעות סרטון וידאו ותמונות במכשיר הטלפון של המשיב. עוד נטען בכתב האישום כי ביום 25.09.2019 בשכונת עין אלנבי בישוב אום אלפחם, במהלך חיפוש נמצא המשיב מחזיק בנשק כשהוא טעון במחסנית מלאה ובה 19 כדורים.
4. בד בבד עם הגשת כתב האישום עתרה העוררת לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ההליכים בבית משפט קמא:

5. ביום 22.10.2019 התקיים דיון בעיינו של המשיב ובו הסכים המשיב לקיומן של ראיות לכאורה. בית משפט קמא, בטרם הכריע בבקשה, הורה על קבלת תסקיר שירות מבחן אשר יבחן את המסוכנות הנשקפת מן המשיב. שירות המבחן הכין תסקיר ראשון, וקבע במסגרתו כי הוא מתקשה לגבש הערכה לגבי מידת הסיכון להישנות מקרים דומים. לאור העובדה כי שירות המבחן לא נפגש עם המפקחים (לאחר שלא הצליח ליצור קשר עמם), קבע קצין המבחן כי אין הוא יכול להמליץ על שחרור המשיב.

6. לאחר שהדיון שהיה קבוע ליום 13.11.2019 נדחה, הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן ביום 26.11.2019. בתסקיר שירות המבחן נבחנה אפשרות שחרור המשיב לחלופה המוצעת בכפר ערערה, בדירה שכורה בפיקוח מספר מפקחים שנבחנו על-ידי שירות המבחן. שירות המבחן היה בדעה כי חרף הקושי לגבש הערכת סיכון להישנות מקרים דומים, ולאור ריחוק החלופה ממקום ביצוע העבירה, הומלץ על שחרור המשיב לחלופה המוצעת.

7. המפקחים נחקרו בפני בית משפט קמא ביום 27.11.2019 וביום 28.11.2019 ניתנה החלטת בית משפט קמא נשוא הדיון. על אף הסכמת המשיב לקיומן של ראיות לכאורה, פנה בית משפט קמא לחומר הראיות, בחן אותו והגיע לכלל מסקנה כי קיימות גם קיימות ראיות לכאורה שיש בהן לאחר עיבודן בהליך העיקרי כדי להביא להרשעת המשיב ובין היתר הפנה בית משפט קמא לכך ש-"**ממצאי ד.נ.א. של המשיב נמצאו על חלקיו השונים של הנשק וכי בחיפוש שנערך במכשיר הטלפון הסלולרי שלו נמצאו תצלומים וסרטון שבהם תיעד הלה את בנו הפעוט כשהוא יושב במיטתו עם מוצץ בפיו וטיטול לגופו ומשחק עם הנשק והמחסנית הטעונה בכדורים**" (סעיף 11 להחלטה).

8. בבואו לבחון את החלופה המוצעת - שחרורו למעצר בית מלא בפיקוח מפקחים, היה בית משפט קמא בדעה, כי לאור המסוכנות שבמעשי המשיב "**שלא מצאתי דומים להם בחומרם ובמסוכנותם ככל שהדבר נוגע ל 'הפקדת' הנשק והתחמושת בידיו של תינוק, לא יאה זה נכון להורות על שחרורו לחלופה המוצעת, מבלי שתהא כרוכה בפיקוח אלקטרוני**". בהתאם לאמור וחרף הרושם החיובי שהותירו המפקחים אביו, דודו ודודתו על בית משפט קמא נקבע, כי על מנת להפחית מן המסוכנות, יש לעצור את המשיב בתנאי איזוק אלקטרוני. ביום 05.12.2019 לאחר קבלת דו"ח של מנהל הפיקוח האלקטרוני, הורה בית משפט קמא כי המשיב ישהה במעצר באיזוק אלקטרוני כאשר המשיב יהיה מפוקח לסירוגין על-ידי אחק המפקחים ששמותיהם בהחלטה ובכפוף למילוי התנאים בדבר חתימת המפקחים על ערבות וחתימת המשיב על התחייבות עצמית.

9. העוררת אינה משלימה עם החלטה זו, והיא משיגה על שני מרכיבים בהחלטה: ראשית, על עצם המעצר בתנאי איזוק אלקטרוני כאשר לשיטתה, מעשיו של המשיב ומסוכנותו מצדיקות מעצרו מאחורי סורג ובריח; והאחרת היא מקום המעצר, כאשר לשיטת העוררת היה מקום להורות על מעצר במקום המרוחק ממקום העבירה. העוררת חוזרת בערר על המסוכנות שנקפת ממי שמחזיק בעבירות נשק והדברים מקבלים משנה תוקף מקום שבו המשיב הפקיד את הנשק הטעון בידיו של תינוק. העוררת מפנה לעמימות שבתסקיר לגבי מסוכנות המשיב ועל כן אין מקום לתת במשיב זה אימון.

10. מאידך, המשיב סבור כי לא נפלה כל טעות בהחלטת בית משפט קמא ויש להותיר ההחלטה על כנה.

הכרעה:

11. עבירת החזקת נשק, היא עבירה שמקימה חזקת מסוכנות לפי סעיף 21 (א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"), שכן מדובר בעבירת בטחון כמשמעותה בסעיף 35(ב) לחוק המעצרים, כאשר חזקת המסוכנות תשלל רק במקרים חריגים.

12. על עבירות נשק נאמר רבות בפסיקת בית המשפט העליון לצורך מעצר עד תום ההליכים. עיון בפסיקה מעלה כי כיום, לאור המסוכנות הנשקפת ממי שמחזיק בנשק שלא כדיון, הכלל הוא כי המסוכנות שבעבירת נשק מצדיקה מעצר עד תום ההליכים ומעצר באיזוק אלקטרוני הוא החריג (ראו בש"פ 5032/19 **מדינת ישראל נ' ג'בארין** (06.08.2019); בש"פ 969/19 **אלטורי נ' מדינת ישראל** (14.02.2019)).

13. המחלוקת בין הצדדים מתמקדת אפוא, בשאלה אם מתקיים בענייננו חריג המצדיק הותרת המשיב במעצר באיזוק אלקטרוני, או שמא לאור החזקת הנשק, והעברתו לבנו התינוק, אין מקום להכניס את המשיב לד' אמותיו של החריג ויש לעצור את המשיב מאוחרי סורג ובריה.

14. עבירות נשק הפכו למקור סיכון שמאיים על הבטחון האישי של הציבור הרחב. אמנם בשלב זה אין אנו בגדר "גזירת העונש", ואף על פי כן מצאתי להפנות כי בתי המשפט מתייחסים בחומרה רבה לעבירות אלה ורואים בהן מסוג העבירות שדורשות אכיפה מיידית ויעילה (ראו הדברים שנאמרו לארחונה על-ידי כבוד השופט אלרון בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** (05.11.2019)).

15. מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי שהגיע אליו באמצעים בלתי חוקיים מעיד על עצמו כי הוא מסוכן ואף מסוכן מאד. השגת נשק לא תוכל להיות לעולם למטרה תמימה, שכן מהחזקת הנשק ועד השימוש בו הדרך היא קצרה. בעבר כל ויכוח בין שני שכנים היה מסתיים בתלונות הדדיות במשטרה, ואילו היום ויכוח כזה עלול להוביל, למקרה ואחד מהם מחזיק בנשק בלתי חוקי לשימוש בנשק, ולעיתים לקרב יריות.

מדי חודש "מתעקשים" מחזיקי הנשק להזכיר לנו כי "השיא נשבר" ומספר הקורבנות כתצואה מן השימוש בנשק גדל. לעמדתי כל מי שמחזיק נשק הוא בעל פוטנציאל להשתמש בנשק והוא מהווה סכנה לציבור. על כן כבר נקבע כי הכלל הוא כי מי שמחזיק בנשק יעצר עד תום ההליכים, ונסיבות חריגות יצדיקו מעצרו באיזוק אלקטרוני. מסקנה זו מתבקשת מאחר והשגת נשק היום, ועד שמציאות זו תשתנה, היא "משימה קלה". על-פי המשטרה נשק בלתי חוקי נמצא בכמויות גדולות בידי הציבור ומשכך אף מעצר באיזוק אלקטרוני אינו מספיק, לעתים לקרובות, להפחית מן המסוכנות, שכן מי שהשיג נשק פעם אחת סביר להניח כי לא יתקשה לעשות זאת

16. חזרה לעניינו של המשיב; המשיב החזיק נשק שנגנב מידי מאבטח. הוא לא סיפק כל הסבר מדוע וכיצד הגיע הנשק לידיו ואם לא די בכך, הוא דאג לצלם את בנו התינוק, בן שנה וחצי, מחזיק את הנשק כאשר המחסנית בתוכו ובתמונות אחרות כאשר הכדורים מפוזרים סביבו. צפיתי בתיעוד זה ונראה, כי צדק בית משפט קמא כאשר תיאר את מעשים אלה שאין "**דומים להם בחומרתם ובמסוכנותם**". מעשים אלה מבליטים התייחסות המשיב לקיומו של נשק בביתו, מבליטים את קלות הדעת שבה הוא מחזיק בנשק, והם אף מבליטים את פוטנציאל השימוש בנשק זה.

17. האם במקרה דנן מתקיים החריג המצדיק מעצרו של המשיב בתנאי איזוק אלקטרוני? מחד, פסיקת בית המשפט העליון לא הסכימה לראות כנסיבה חריגה מקרה שבו החזיק נאשם בכלי נשק לציד, מקום שהתסקיר לא המליץ על שחרורו (עניין עלי ג'בארין הנ"ל), אולם מצאה לקבל כנסיבה חריגה מקרים שבהם קבע שירות המבחן שמדובר בנאשם שאין לחובתו הרשעות קודמות (ראו לדוגמא בש"פ 7550/19 **מדינת ישראל נ' טויל** (18.11.2019)) או כאשר סבר בית המשפט כי יש במעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני כדי להפחית מן המסוכנות לאור רקעו של העושה (ראו בש"פ 4842/19 **אעלימי נ' מדינת ישראל** (21.7.2019)).

18. אודה, כי התלבטתי בשאלה אם המקרה שלפני נכנס לגדר החריג, שבו ישהה מי שהחזיק בנשק במעצר בפיקוח אלקטרוני. אולם, לאור הכלל שערכאת הערעור תמעיט להתערב בהחלטות המורות של שחרור נאשם המבוססות על התרשמות מן הנאשם ומן המפקחים מצאתי, שלא להתערב בהחלטת בית משפט קמא. בית משפט קמא הורה על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני חרף העבודה, כי שירות המבחן הורה על שחרורו לחלופה. החלטת בית משפט קמא מבוססת על התרשמות מן המפקחים, על האמור בתסקיר שירות המבחן ועל העדר הרשעות קודמות לחובת המשיב. לאמור לעיל אוסיף, כי המשיב עצור מאחורי סורג ובריה מזה כחודשיים. נראה, כי חרף המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיב וחרף הבעייתיות הרבה בהתנהלותו, החלטת בית משפט קמא מצויה במתחם הסבירות שאינו מצדיק התערבות ערכאת הערעור.

19. בהתאם לאמור, מצאתי לדחות את הערר.

ניתנה היום, י"א כסלו תש"פ, 09 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.